

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.857 van 27 november 1997
in de zaak A. 75.417/VII-15.801.**

In zake : Antoon KEMPS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. GOFFIN,
kantoor houdende te BERINGEN,
Hospitaalstraat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Antoon KEMPS
op 21 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van
1 augustus 1997 waarbij zijn beroep aangetekend tegen de
beslissing van de afdeling Milieu-inspectie Limburg van
de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer
van 5 juni 1996 houdende het opleggen aan Antoon KEMPS
van de dwangmaatregel om uiterlijk tegen maandag 2 juni
1997 om 14 uur alle meldings- en vergunningsplichtige
activiteiten aan de Moestuinstaat 11 te 3582 Beringen
stop te zetten, ongegrond wordt verklaard en het
beroepen bevel tot stopzetting wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 25 september
1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
9 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. GOFFIN, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de
volgende zijn :

Aan de Moestuinstraat 11 in Beringen wordt
een inrichting uitgebaat voor industriële schilderwerken
en herstellingen aan koetswerken, volgens verzoeker
sinds 1977 zonder vergunning.

Op 6 juni 1994 wordt een proces-verbaal
opgesteld voor het exploiteren zonder vergunning.

Op 28 september 1994 wordt voor de b.v.b.a.
KEMPS door de zaakvoerder Antoon KEMPS, verzoeker, een
milieuvergunningsaanvraag ingediend bij het college van
burgemeester en schepenen van de stad Beringen. De

aanvraag wordt "aan de heer Antoon KEMPS" geweigerd op 5 januari 1995.

Verzoeker tekent beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, dit in eigen naam omdat de weigering hem in eigen naam werd betekend.

Op 1 juni 1995 wordt de beslissing in beroep bevestigd.

Op 20 juli 1995 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring van de weigeringsbeslissing in bij de Raad van State.

Op 22 september 1995 wordt opnieuw een proces-verbaal opgemaakt wegens het zonder melding en vergunning uitoefenen van meldings- en vergunningsplichtige activiteiten.

Op 5 juni 1996 wordt een derde proces-verbaal opgemaakt. Tevens wordt bevel gegeven de activiteiten stop te zetten. Dit bevel wordt foutief gedateerd op 5 juni 1997. Daarom wordt een nieuw bevel gegeven op 26 juni 1996. De activiteiten moeten worden gestaakt tegen 2 juni 1997 om 14 uur.

Verzoeker tekent met een brief van 2 juli 1996 beroep aan tegen het bevel tot stopzetting.

Met een besluit van 1 augustus 1997 verwerpt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling het beroep en bevestigt hij het bevel tot stopzetting. Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is daar verzoeker met zijn vordering een onwettig belang nastreeft, met name het verder exploiteren van zijn bedrijf zonder de vereiste vergunning;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift een aantal argumenten aanvoert ter ondersteuning van zijn stellingname dat het bedrijf waarvan hij zaakvoerder is wel degelijk over een milieuvergunning beschikt; dat vooraleer over de opgeworpen exceptie

uitspraak kan worden gedaan, verzoekers argumenten op hun ernst moeten worden onderzocht; dat die argumenten de volgende zijn :

1. Verzoeker Antoon KEMPS is niet de exploitant, wel de n.v. KEMPS waarvan verzoeker de gedelegeerd bestuurder is. De vergunningsaanvraag gebeurde door de b.v.b.a. KEMPS, thans n.v., en werd door verzoeker ondertekend als afgevaardigd bestuurder van de b.v.b.a. KEMPS. Het beroep werd door verzoeker in eigen naam ingediend bij de bestendige deputatie omdat de weigering ook aan verzoeker persoonlijk was betekend.

Uit die gegevens blijkt dat er nog steeds geen uitspraak is vanwege het college van burgemeester en schepenen over de vergunningsaanvraag van de vennootschap, zodat uit dit stilzwijgen tot de goedkeuring van de aanvraag moet worden besloten.

2. Indien de beslissing van de bestendige deputatie van 1 juni 1995 genomen ten opzichte van verzoeker toch moet worden beschouwd als een beslissing over de aanvraag van de n.v. KEMPS, dan moet rekening worden gehouden met het annulatieberoep dat verzoeker tegen die beslissing heeft ingediend en met de mogelijkheid dat er toch een vergunning zou zijn en dient de uitspraak van de Raad van State te worden afgewacht vooraleer maatregelen te nemen.
3. Gedurende de termijn van uitbating werd er op de inkomsten voortvloeiend uit die uitbating belastingen geheven;

2.3.1. Overwegende, wat het eerste argument betreft, dat artikel 9 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van drie maanden in eerste aanleg een beslissing dient te nemen; dat artikel 10, tweede lid, van hetzelfde decreet stelt dat de vergunning wordt geacht geweigerd te zijn indien binnen de vastgestelde of verlengde termijn geen uitspraak is

gedaan door de bevoegde overheid en dat tegen die stilzwijgende weigering door de aanvrager beroep kan worden ingediend binnen een termijn van één maand, te rekenen vanaf de dag volgend op het verstrijken van de vastgestelde of verlengde termijn; dat de n.v. KEMPS geen beroep heeft ingesteld tegen die stilzwijgende weigering zodat die beslissing ten opzichte van de vennootschap moet worden geacht definitief te zijn; dat het eerste argument niet opgaat;

2.3.2. Overwegende, wat het tweede argument betreft, dat de verwerende partij in haar nota terecht opmerkt dat het tegen de beslissing van de bestendige deputatie van 1 juni 1995 ingediende annulatieberoep de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet schorst; dat overigens een eventuele vernietiging van een weigering van de vergunning niet inhoudt dat verzoeker te dezen moet worden geacht over de gevraagde vergunning te beschikken;

2.3.3. Overwegende, tenslotte, dat uit het feit dat op de inkomsten van verzoeker voortvloeiend uit zijn activiteiten belastingen worden geheven, niet kan worden besloten dat verzoeker over een stilzwijgende exploitatievergunning beschikt;

2.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekers argumenten aangevoerd voor zijn stelling dat ofwel hij ofwel de vennootschap waarvan hij zaakvoerder is geacht moet worden over een exploitatievergunning te beschikken niet opgaan; dat zoals uit zijn verzoekschrift blijkt, verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vraagt teneinde nog een zekere periode zijn activiteiten te kunnen verder zetten; dat aldus het schorsingsverzoek is gericht op het in stand houden van een onwettige exploitatie; dat zulk belang niet als een wettig belang kan worden aangemerkt; dat de exceptie gegrond is; dat

die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig november 1900 zevenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M. -R. BRACKE.